

De Gramine. CAP. XXX.

GRAMEN viticulas habet geniculatas, per terram repentes, quæ à suis articulis radices spargunt dulces, internodiis distinctas: folia acuminata, dura, lata, ceu arundinis parvæ, quibus boues & iumenta pascuntur. Huius trita radix & imposita, vulnera glutinat. Ipsius autem decoctum epotum, efficacax est aduersus tormina, vrinæ difficultatem ac vesicæ vlcera, & calculos frangit.

De Parnassio Gramine.

CAP. XXXI.

Arundinaceum Gramen, priore maius est omni ex parte. Iumenta porrò in pabulo sumptum necat, maximeque quod in Babylonis regione secus vias nascitur.

De Parnassio Gramine.

CAP. XXXII.

Quod verò in Parnassio monte gignitur gramen, densius fruticat, foliis hederaceis, flore candido & odorato, semine paruo, non inutili: radicibus quinis sensive, digitali crassitudine, candidis, mollibus, dulcibus ac robustis. Quarum succus si in vino cum pari melle ac myrrhæ dimidio, piperis que ac thuris tertiis portionibus decoquatur, præstantissimum fiet ad oculos medicamentum. Id verò in ærea pyxide reconditur. Radicum autem decoctum, eadem quæ herba ipsa

ipsa, præstat. At semen vehementius vrinam impellit, vomitionesque & alui profluvia sistit. Natum porrò in Cilicia gramen, quod indigenæ Cinnam appellant, boues inflammat, si eo virenti sæpe pascantur.

De Sideritide. CAP. XXXIII.

SIDERITIS, quam aliqui Heracleam vocant, herba est foliis marrubij, sed oblongioribus, ad saluæ aut quercus foliorum similitudinem, minoribus tamen & asperis. Caules verò edit quadrangulos, dodrantales, aut etiam maiores, non iniucundi gustus, & quodammodo leuiter astringentes: in quibus ex interuallis orbiculata verticilla spectantur, ceu marrubij, & in iis semen nigrum. In locis sub quibus petra latent nascitur. Vim porrò habent imposita folia, vulnera glutinandi, & ab inflammatione vindicandi.

De Sideritide altera.

CAP. XXXIIII.

Sideritis altera ramos habet binum cubitorum, exiles: folia longis hærentia pediculis, ceu filicis, in extrema sui parte incisuris diuisa, vtrinque numerosa: è superioribus autem alarum cauis nouos erumpentes furculos, longos, tenues, capitulis in cacumine globosis & asperis: in quibus semen continetur, ceu betæ, verum aliquantò rotundius

atque durius. Huius etiam foliorum vis vul-
neribus utilis est.

De Sideritide tertia.

CAP. XXXV.

Traditur & tertia Sideritis, quam etiam
Crateus Heracleam vocat. In maceris vi-
netisque nascitur, foliis ab vna radice mul-
tis, coriandro similibus, circa cauliculos do-
drantales, laeues, teneros, cum rubore candi-
cantes: floribus puniceis, paruis, gustu ama-
ris & lentis. Huius etiam imposita ea vis est,
vt cruenta recentiaque vulnera glutinet.

De Achillea. CAP. XXXVI.

ACHILLEAM sunt qui etiam Sideritin
vocant. Gerit autem scapos dodranta-
les, aut etiam maiores, fusorum effigie, foliis
circundatos minutulis, ex obliquo crebras
habentibus incisuras, coriandro proximis,
subfuluis, lentis, odore multo, non insuaui,
sed medicato: umbellam verò in cacumine
rotundam, floribus candidis & aurum æmu-
lantibus. Læto solo prouenit. Huius etiam
coma trita, vulnera cruenta glutinat & ab
inflammationis periculo tuetur, nec non
ab iis erumpentem sanguinem inhibet: vt
etiam ab utero, subdita in pello. Sed & ipfius
decocto vtiliter insident fœminæ yteri fluo-
re laborantes. Denique & ad dysenteriam il-
la bibitur.

De

De Rubo. CAP. XXXVII.

RUBVS notitiæ vulgaris, astringit & siccat, capillóque tingit. Summorum autem ipsius ramorum decoctum, potu aluum sistit, fluoremque muliebrem cohibet, nec non & contra presteris morsum valet. Firmant & gingiuas, orisque vlcera sanant commanducata folia. Imposita verò, herpetas cohibent, vlceribúsque in capite manantibus, oculis procidentibus, condylomatis item & hæmorrhoidibus remedio sunt. Eadem cardiacis quoque & stomachicis trita conuenienter imponuntur. Caterùm contusis caulibus ac foliis expressus succus sole coactus, ad antedicta vitia efficacior est. At fructus perfectam maturitatem assecuti succus, stomaticis, hoc est, oris medicamentis accommodatur. Sistit & aluum præmaturus fructus in cibo sumptus, æquè ac flos in vino potus.

De Rubo Idæo. CAP. XXXVIII.

Idæus rubus appellatus est, quoniam copiosus in Ida nascatur. Est autem longè tenerior priore, exiguis spinis præditus, [quãquam & sine spinis inueniatur.] Eadem verò præstat quæ supradictus: at ex abundanti flos ipsius ex melle subactus, oculorum inflammationibus commodè illinitur, &

erysipelata restinguit. Stomachicis quoque ex aqua bibendus datur.

De Helxine. CAP. XXXIX.

HELXINE [cognomento cissampelos] foliis est hederæ, at minoribus: ramulis verò longis, quibus circumplectitur quodcunque contigerit adminiculum. Nascitur in sepibus, vinetis ac segetibus. Potus foliorum succus, aluum soluendi vim habet.

De Elatine. CAP. XL.

ELATINE folia habet helxinæ, at minoræ rotundioræque, pilosa: ramos tenues, dodrantales, quinos senosve, à radice statim foliis refertos gustu acerbis. Nascitur in segetibus & cultis. Folia cum polenta imposita, inflammatis fluxionéque infestatis oculis auxiliantur. Cocta verò herba, sorbitionis vsu dysenteriam sistit.

De Eupatorio. CAP. XLI.

EVPATORIUM herba est è cremiorum genere, vnicum proferens thyrsus, cumque tenuem, lignosum, rectum, nigrum, hirsutum, cubitalem aut etiam altiore, foliis per interualla quinquepartitò ut plurimum aut etiam amplius diuisis, quinquefolij aut cannabis potiùs similibus, nigricantibus & ipsis ac per ambitum ferræ modo incisis. Semen à medio statim caule adnascitur subhirsutum, ac ita deorsum inclinatum,
vt